

Nr 335

Av herr Birke, om upphävande av byggnadsregleringen m. m.

Enligt beslut vid föregående års riksdag ändrades 1 § lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndstvång för byggnadsarbete genom att orden »vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga av krig föranledda förhållanden» utgick. Lagen i sin helhet förlängdes att gälla till och med den 30 juni 1958. Motiveringen till att lagen förlängdes på två år i stället för som tidigare varit fallet ett år i taget var att byggnadsregleringen som ett medel i den ekonomiska politiken övervägdes av särskilt tillkallade sakkunniga samt att byggnadsregleringen avsågs att bli ett medel även i fråga om näringslivets lokalisering.

Från min sida framhölls i motion nr II: 665 (1956) bl. a. att de internationella erfarenheterna på den ekonomiska politikens område allt klarare gav vid handen att de generella ekonomiska åtgärderna är överlägsna de samhälleliga fysiska regleringsingripandena när det gäller att trygga en jämn sysselsättning och ett fast penningvärde. Dessa synpunkter är enligt min mening alltjämt bärande. Den bristande balans mellan efterfrågan och tillgång, som alltjämt är för handen inom landet och som påtagligast visar sig på betalningsbalansens och valutareservens område, kan icke rättas till genom en fysisk reglering av byggnadstillståndslagens karaktär.

En sådan reglering innebär bl. a. att statsmakterna kan dirigera byggnadsinvesteringarna till områden som av politiska skäl anses skola ha en prioritetställning. Enligt min mening är det nu angeläget inte att genom regeringens bestämmande dirigera investeringarna till vissa områden utan att stimulera investeringsverksamheten framför allt inom den privata sektorn. Härtill erfordras helt andra åtgärder än fysiska regleringar. Vad som erfordras är generellt verkande medel såsom lättnader i företagsbeskattningen etc.

Vad beträffar byggnadsregleringens användning som lokaliseringsinstrument vill jag framhålla att även på detta område helt andra åtgärder bör tillämpas. Även här är skattepolitiken av grundläggande betydelse, likaså angelägenheten av förbättrade kommunikationer och bostadsförhållanden. Därtill kommer angelägenheten av en förbättrad service och rådgivningsverksamhet.

Under åberopande av det ovan anförda hemställer jag,
att riksdagen måtte

A. besluta att byggnadsregleringen skall upphävas från
och med utgången av år 1957 samt sålunda antaga följande

Förslag

till

*lag angående fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1943
(nr 444) om tillståndsvång för byggnadsarbete.*

Härigenom förordnas att lagen den 30 juni 1943 (nr 444) om tillståndsvång för byggnadsarbete skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1957.

B. uttala,

dels att den ekonomiska politiken, skattepolitiken, bostadspolitiken och kommunikationspolitiken bör utformas så, att man främjar en företagslokalisering varigenom en lämplig befolkningsbalans mellan större städer och landsbygd kan åstadkommas,

dels att den rådgivande verksamhet i lokaliseringsfrågor som redan nu bedrivs bör ytterligare intensifieras.

Stockholm den 26 januari 1957

E. Birke
